

VOL. 19. ÉV.

No. 21. szám.

DETROIT, MICH.

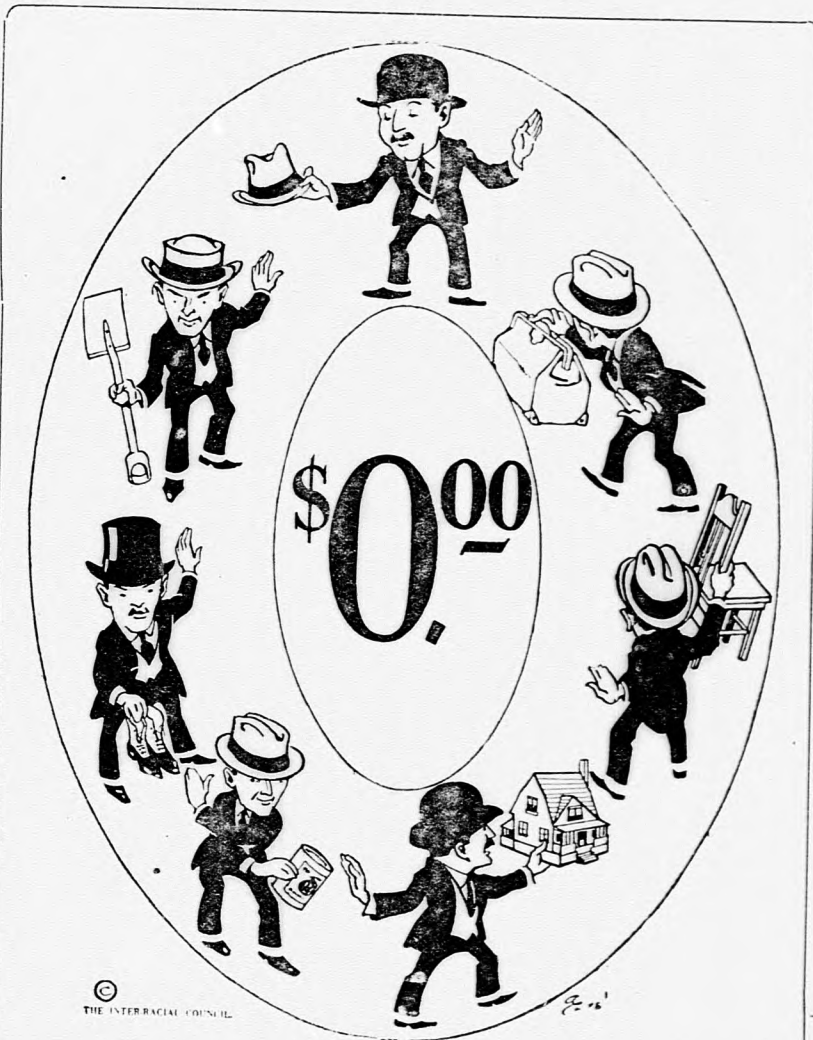
DONGÓ

Published and distributed under permit (No. 100) by the Act of October 6, 1917, on file at the Postoffice of Detroit, Mich. — By order of the Postmaster General, A. S. Burlison, Postmaster General.

Chas. Feleky
Lef. 21 dec 15
508 W. 11th St.

1921 november 1.

© THE INTER-RACIAL COUNCIL

Ha nincs vevő, nincs eladó és nincs üzlet.

Mivel mindnyájan el akarunk adni valamit, — ha egyebet nem, úgy a munkakerőnket, — azért vennünk is kell valamit, ha azt akarjuk, hogy a szomszédunk is vegyen tőlünk. Másként megáll a termelés folyamata. Meggondolt vásárlás hozza vissza az üzleti életet. Ha most vásárlunk, segítjük a termelőket, megszüntetjük a munkanélküliséget s forgalomba hozzuk ismét a pénzt. A takarékoság nem a pénz rejtegetése, hanem okos kiadása és befektetése.

VEGYES HIREK

Habsburg Károly meg akarta mutatni, hogy ő csakugyan "isten kegyelméből való" s azért repülőgépen ment Magyarországra. A magyarok azonban csak nem akarták neki elhinni, hogy az égből pottyant oda.

A **bicskei** összeütközésbe alaposan beletört a karlisták bicskája és most alapos a kilátás, hogy megbicskássák őket.

Habsburg Károlynak egyik ország se hajlandó szállást adni; legjobb lenne, ha fölesapna bolygó zsidónak.

Pezsgős dáridóval kezdődött a Károly bevonulása és rabkoszttal végződött. Tehát még a magyar medve bőrére se kell előre inni.

Diákok verték meg a karlista sereget. Ugylátszik, hogy Magyarországon már csak a diákokban van egy kis 48-as virtus.

Foch marshalt nagy diadallal fogadták Amerikában. A francia Foch és az amerikai khaki testvériesen összeölelkeztek.

Pezsgővel kezdte Károly a második kiruccanást, melynek végén elhúzták neki a jólismert "széna-, szalma-, zab-asztag" nótát.

Az öreg Dongó házasságának 25-ik évfordulóján válópört indit a hátralékosok ellen.

ÉRTESÍTÉS

Értesítjük west virginiai, virginiai és kentuckyi előfizetőinket, hogy rövidesen fel fogja őket keresni EGER SÁNDOR ur, a Dongó teljhatalmu megbízottja. Fogadják őt szívesen és szurják le a betegeket.

WEISS MÓR

HAZAI ÓRÁS és ÉKSZERÉSZ

THE JEWELER

7902 West Jefferson Avenue
Detroit, Mich.

ELAD NAGYBAN ÉS KICSINYBEN

Halottak napján

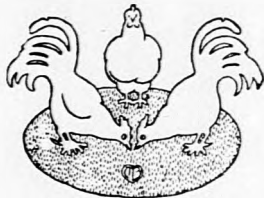
*Halottak napján
Világok égnek,
Nyugvókat sirat
Imádság s ének.*

*Temető kertben
Rég pihenőket
Siratjuk s vissza
Kivánjuk őket.*

*Siratni kár azt,
Ki már pihenhet
S nem hordja nyögve
A földi terhet.*

*Buzgó imádság,
Sirató ének
Azokért szóljon,
A kik még élnek.*

*A kik még élnek
Lihegve, nyögve
S úgy vágnak egyig
A sírgödörbe.*

NAPTÁR-SZÁMUNK

A Dongó ez év végével naptárt ad olvasóinak. Igaz ugyan, hogy a nagyon is vékony pártolás erre nem ad okot, de nem akarjuk, hogy naptár nélkül maradjanak a Dongó olvasói. Természetes, hogy a naptárt csakis azoknak küldjük, akiknek rendben van az előfizetésük.

Tudjuk mi azt, hogy a mai viszonyok között nehéz helyzetben van az amerikai magyarság egy része, de mégis vannak elegendően olyanok, akik fizethetnek. Ezekhez fordulunk tehát és kérjük őket, hogy küldjék be az előfizetést. A magyar üzletembereket pedig arra kérjük, hogy támogassák a Dongó naptárát hirdetésekkel. Ha támogatjuk egymást, akkor majd csak átvergődünk a nehézségeken.

SZÁLLÓIGÉK

HATVAN mellett utszéli csárdába együtt érkezett egy huszár altiszt és egy szerzetes. — Csak egy szobája volt a korcsmárosnak s kérte azért vendégeit, férnének meg együtt éjszakára abban az egy szobában.

— Jól van, mondja a huszár, hanem engem korcsmáros uram hajnalban költsön fel, hogy tovább mehessek.

A korcsmáros fel is ébresztette s a huszár lóra vetve magát, elnyargalt még a tegnapi mánor maradványával fejében.

Mikor egy kissé világosodni kezdett, észreveszi, hogy huszárdolmány helyett hosszú, barátkámza van a nyakában.

— Ejnye, a ki erre amarra, szedte vette, kezd lármázni a huszár, hát az a gazember korcsmáros helyettem a barátot keltette fel!

A környéken ha valaki tévedést csinál, ezt mondják róla:

— A barátot keltették fel helyette.

A cs.-palotai kántor, Fehér Antal egy alkalommal szép énekkel akarta sirásra indítani a gyászoló családot, kik szerencsétlenül járt atyjokért mondattak misét, ezt énekelvén:

Nem tudja az ember, hol leli halálát.
Elmegy más határba ott hagyni a fogát.
Igy járt Hajnal Imre, itt hagyta hazáját;
Átment a Maroson s kitörte a nyakát.

A vidéken azóta szólásmondássá lett:

— Ezt is kiénekelte a palotai kántor.

Paláston lakott egy világlátott szabó, ki Miksa császár seregében szolgált Mexikóban.

— Hát maga volt az aequator (egyenlítő) alatt? kérdi a tanító.

— Voltam igenis, hanem nem láttam, mert éjjel mentem el alatta.

Ha valaki nagyot mond, rászólnak Palást környékén:

— Éjszaka ment el alatta, akár csak a palásti szabó.

ÉRTESÍTÉS

Trentonban és Roeblingen **PAPP FERENC** ur van megbízva a beteglátogatással. Ajánljuk őt a honfitársak jóindulatába.

ÉRTESÍTÉS

Milwaukee-ban és környékén **Fodor R. D.** ur vállalta a Dongó beteglátogatását. Ajánljuk őt az ottani magyarok jóindulatába.

VIDÉKI KRÓNIKA

CARROLVILLEN szüreti mulatságot rendezett az egyik magyar egylet és volt ködmönlé bőségesen. Az egyik muzsikus alaposan beszédett belőle és már a mulatság előtt vette az ájszkrimet az özvegy misziszeknek s még az ajtófélfát is megkínálta, hogy azt mondja: "Csak fogadja el, miszisz, mert én fizetem." Estefel pedig a táncterem mögött a fűben feküdt a bodi és onnan kiabált, hogy csak mulassanak, mert ő muzsikál szakadásig.

Cudahyban az egyik bodinak nem tetszett a gyári levegő és azért elhatározta, hogy ködmönlevet fog csinálni. Hozzá is fogott a főzéshez, de rajta esipték és 200 dollárt fizetett a bizniszért. Erre azután felesapott a bodi burdosgazdának, ő maga volt a szakács, de egyszer megfeledezett a vacsoráról, amiért a burdosok úgy ellátták a baját, hogy az ablakon kellett kiugrania. Azt mondja a bodi, hogy ebben a csunya világban már bizniszbe sem érdemes fogni.

South Chicagóban alaposan betopánkáztak a bodik és muzsikaszóval járták végig az utcát, közben pedig megfogadtak egy öreg süket cigányt negyedmagával a lagzira; ígértek neki 40 dollárt és a menyasszonyi tánc jövedelmének felét. Megmondták a bandának, hogy a következő kedd

reggelén 9 és 10 óra között várják őket a közeli koresmában, majd oda mennek értük. El is mentek a cigányok, vártak is hűségesen reggel 9-től este 6-ig, de senki se ment értük. Akkor azután rájöttek, hogy becsapták őket. A cigányok erre dühösekké lettek és emlegetni kezdték az Andris bácsit, ettől azután úgy megijedtek a zenészt fogadók, hogy völegényestől együtt megszöktek. Azóta nem tanácsos előttük a lakodalmat emlegetni.

East Chicagóban edénytartó polcot csináltak az egyik helyen, de mivel kívül meleg volt az idő, bementek tehát a pincébe és ott csinálták meg a polcot. Mikor azután készen lettek vele, nem tudták kivinni és le kellett szedni a porcot, hogy kikerülhessen az alkotmány. Azóta a pincébe küldözik egymást az east chicagói magyarok.

East Chicagóban a törvényre ment egy esomó magyar. Két stappoló román bodi is hozzájuk esatlakozott s annak rendje-módja szerint felesküdt a többi tanuval. Mikor azután rájuk került a sor, kiderült, hogy mit se tudnak az esetről. A bíró odaszólt a rendőrnek, hogy zavarja ki őket.

A burnsidei bodik alaposan beszedegettek a hajnövesztőből és jókedvükben eszükbe jutott a régi

katona-élet. Glédába álltak és egyik bodira bízták a kiképzést. A bodi meg is forgatta őket alaposan s másnap ugyanesak eldiesekedett, hogy megugráltatta a vén szamarakat.

Columbusban az egyik üzletben megbetegedett a szakácsnő és a főzést egyik segéd vállalta magára. Oda is tett egy esomó borju májat paprikásnak és közben elment borotválkozni a szomszédos borbélyműhelybe, ahol eldiesekedett, hogy ő most "pesel" munkás, mert kinevezték szakácsnak. Ebéd után ismét eldiesekedett a borbélynál, hogy a finom borjumáj mind elfogyott és úgy bekoszoltak belőle az emberek, hogy még vacsora se kellett nekik. Másnap azután jobban lett a szakácsnő és a jégsekreényben ott talált egy nagy tál borjumáját, amit sehogyse tudtak megenni az emberek.

HÁROM JÓ FARM ELADÓ HAMAROSAN JELENTKEZŐKNEK

AZ ELSŐ egy 81 akeros farm, Madison kellok közepén, kövezett ut mentén, közel a villamos vasúthoz, üzletekhez és a fő üzleti utcához, 6 akker szőlő, sok gyümölcsfa, nagyon jó föld, patak szeli át a farmot, szép erdő, jó 8 szobás ház, jókarban levő istálló, a silo meg van töltve, az összes melléképületek jó karban vannak, a házban és a gazdasági épületekben villanyvilágítás, mindenféle takarmány bőven van. A farmra évente 700 dollár törlesztendő 6 százalékos első mortgage mellett. A tejért havonta 150 dollárnál többet kaphat. Esetleg elcserélhető városi ingatlanért. A farm ára \$12,000.

A MÁSODIK egy 52 akeros farm jó kavicsos ut mentén, 1 mértföldnyire az Erie tótól, 2 1/2 mértföldnyire északra Geneva-tól, a föld sik, homokos, fekete föld alagsóvezéssel, a lakóház 8 szobás, jó karban, fürdővel, hideg és meleg vízzel, gáz van a házban, finom kut a farmon. Nagy istálló, silo és egyéb épületek, 15 tonna széna, mindenféle gazdasági eszköz, ráadásul 5 tehén, 2 ló, 2 disznó, 25 tyúk. Évente 600 dollár törlesztendő 6 százalékos kamattal, esetleg városban levő kisebb ingatlanért is becserezhető. A farm ára 12.000

A HARMADIK egy 86 akeros farm, 1 mértföldre a kövezett uttól, 8 mértföldre déli irányban Geneva-tól, 50 akker szántóföld, agyagos, fekete, nagy almás, finom 8 szobás ház központi fűtéssel, víz a házban, istálló, a silo meg van töltve, sok takarmány, mindenféle gazdasági eszköz és épület, 8 tehén, 2 ló, 5 disznó, 50 tyúk; első mortgage \$1200 dollár 6-os kamattal évi 300 dollár törlesztendő, második mortgage \$1000 6-os kamattal két évre törlesztés nélkül. Elcserélhető városi ingatlanért is. Ara \$20.000. ...Rövidebb felvilágosításért hívjon fel minket telefonon reggeli 8 és esti 5 óra között: Hemlock 174 vagy Lorain 491, esti 5 óra után hívja fel MONDY urat Hemlock 649-J vagy Central 898-L vagy pedig Mr. Peterneill-t Hemlock 2895-M. Más farmjaink is vannak eladásra vagy cserére. Nézzon be hozzánk személyesen, ha teheti.

THE EXCHEQUER REALTY & INVESTMENT CO.,
4150 LORAIN AVE. CLEVELAND, O.

MUFFOL MISKA

FŐBURDOS SZAVALATAI

MONDOK mán a káposzta is be van taposva, hát meg kéne stappolni, mer a kutyára is gyün eccer dér, de még inkább arra, aki sok káposztát betapos. Ebbe a stappoló világba a miszterek is betaposhatik a káposztát.

A trijadelfijai bodi megunta a bityárburdot oszt kihozatta a misziszét a zókontribul. Dicsekedett is a bodi, hogy a zó feleségének úgy kell maj csinálni, mindha csak dróton rángatnák. Hát ki is gyütt a miszisz oszt igen hamar megtanulta a zamérikaji biznícet oszt most a bodi táncol ugy, mindha csak dróton rángatnák. Hát kutya erős törvényök van itt a misziszeknek oszt legjobb, ha nem dicsekednek a miszterek előre.

Bufalóba meg a zegyik bodi eljárogatott uj borra a komájához. De néha ojjankor ment, amikor nem vót otthun a koma, oszt aszondik, hogy nem is a zuj bort kóstolgatta, de egyebet. Hát mondok nem csak uj borral él a zember.

Szót Milvókiba meg a zegyik miszisz elzavarta a misztert oszt a zegyik bodi lett a bós, merhogy pézi van. Eccer oszt a bodi ugy beszédett a lyóbul, hogy tisztába kellett tenni. De aszondi a miszisz, hogy oda se neki, mer van pénz laco, hát szappanra is telik.

De nem szavazok mán többet, merhogy itt van a halottak napja, hát mondok eszembe lyutott, hogy eccer meg is kell maj halni. De azér ha valamejjik miszisz igen fél a haláltul, hát csak izennyen, maj megbátoritom! Jubecse!

KRÓNIKÁS ADOMÁK

DEÁK-ADOMA.

AZ ORSZÁG ujjászületekor majdnem minden nevezetesebb ügyet megrefeáltak a miniszternek Deák Ferencnek. Az igazságügyminiszteriumtól többnyire Csemegi tett kérdést az "öreg urnál".

Természetesen mély hódolattal viseltetett Deák iránt, de az öreg ur mindig ugy fordította a beszédet, hogy Csemegi hódolatának nem birt kifejezést adni.

Egyszer egy nagyobb közögi előterjesztésre, — a fiumei kérdésről volt szó, — az öreg ur röviden csak ennyit mondott:

— Én ezt nem így csinánám.

Csemegi kapott az alka'mon, hogy hódolatát kifejezze:

— Nem is lehet mindenki Deák Ferenc!

Az öreg ur arca egyszerre elsötétedett. Sűrű szemöldökeiket összerántotta:

— Hallod, öcsém az ilyeneket én nem szeretem....

Azonban mindjárt kiderült az arca és hozzátette:

— De jól teszed, ha másoknak ilyen számságokat mondasz....

AKI INGADOZIK.

Ez paksi választási adoma az életből.

Bejön a főkortes a nagyságos jelöthöz jelentésre:

— Nagyságos uram! Vagy 8000 pengőcskét kellene kiereszteni. A dunaföldváriak ingadoznak.

— Eh, dehogyan ingadoznak. Hiszen tegnap jártam ott.

— De istenuccse ingadoznak! Ugy ingadoznak, mint a nádszál.

— Hát mondja meg kend nekik, hogy tartsanak ki és ne ingadozzanak.

— Én mondjam meg nekik.... mikor már magam is ingadozok.

A GYÖNGÉD ROKONOK.

Egy francia parlamenti mondás szerint nem lehet senki igazi államférfiu, aki nem tudja az uszályát levágni. Ezt ők ugy mondják: couper la queue, de magyarul így nem lehet jól fordítani. Noha az uszály szó is a harmincas évek gyártmánya.

A mondás azonban bölcs. Sok nagytehetségű embert tartott már vissza az uszály attól hogy a maga megillető helyét elfoglalja az országtartásban.

Egy boldog emlékü, satirikusan humoros pénzügyi kapacitásunkról van szó, aki nagy politikai hírneve mellett nagy vagyonnak is örvendezett. Ennek talán még jobban. Ugy lehet, csak kedvezőtlen felekezeti körülményei okozták, hogy a piros bársonyszéket is meg nem nyomta. Mert fizikailag is su'vos ember volt.

No, mondjuk ki egyenesen, hogy boldogemlékü Wahrmann Mórról van szó.

Vele történt meg egyszer, hogy Haynald biboros érsek. — akivel jó, veszekedés barátságban élt, — beszédközben így szólt hozzá egy harmadikról:

— Nagyszerű ember; igazán kár, hogy izraelita.

— Ejnye, eminenciád elfe'jti, hogy én is izraelita vagyok.

A kardinális finoman mosolygott.

— Dehogyan felejttem el. Csakhogy önért nem kár.

Hát ilyen jó barátság volt köztük.

Azonban az emelkedő Wahrmann sem volt kivétel. Neki is megvolt a maga uszálya. Hirnevével nőtt együtt gyöngéd rokonainak a száma is. Egészen ismeretlen alakok merültek föl e'otte az ország legészakibb sarkvidékeiből. Mind be tudta valamivel bizonyítani, hogy ő szegrélvégről atyafiságban van vele. És mindnek volt valami kivánsága. Ha teljesítette volna valamennyit, egyéb dolga se lett volna világéletében. Akkor ismeretlenül és szegényen halhaott volna meg. Legfőlebb azt mondták volna róla: "jó ember volt szegény!"

De csak türte. Egy szép délelőtt azonban egyszerre 9 atyafi tisztelgett ná'a. Egyazon nemzetség; képtelenebbnél-képtelenebb alakok. Amikor befejezték a családja előadását, a híres financier meghattottan szólt hozzájuk:

— Nagyon örülök, hogy a rokonsági köte'eket föl akarják ujitani. És megtisztelnének, ha mindenekelőtt a kedves arcképeket is minél hamarabb elküldenék, akár csoportban, akár egyenként.

A kilenc atyafi rohanván rohant a legköze'ebbi fotografushoz és másnap már mind a kilencnek ott volt az arcképe. Persze külön.

Amikor mind együtt volt az arckép, Wahrmann becsöngette az inasát:

— Látod ezeket az arcképeket. Nézd meg jól. No, ha ezek jönnek és beereszted őket, agyonütlek, de azonnal.

Attól kezdve békessége volt.

MAGYAR TEMETKEZÉSI VÁLLALAT ÉS KOPORSÓ RAKTÁR

Temetéseket elvállal a legfényesebbtől a legegyszerűbbig a legjutányosabban

BICZÓ ÉS TÁRSA

2243 WEST JEFFERSON AVE
DETROIT, MICH.

Telefon: Cedar 175

JÓ SZIVEM VAN

HÍABA állítja az orvos, hogy szívem rossz, nincs úgy: nagyon is jó szívem van és éppen ez a baj. (Tehát mégis csak szívbjaj.)

Villamoson jöttem befelé. Ha nem tévedek, a 15-ös villamoson; ha tévedek, akkor talán a 61-esen. Mindjárt föltűnt, hogy a velem szemben ülő öreg néni nagyon fixiroz engem. Ejnye, gondoltam, miért fixiroz ez annyira? Csak nem akar velem kikezdeni? Nem vagyok én régiségkereskedő! Nagysokára megszólalt:

— Ugyan bocsásson meg, nem maga a Gumós Pista Töklinezről?

Tehát összetévesztett valakivel! Villámként járta át fejemet a következő mérlegelés: szegény aszszony bizonyára nagyon örülne, ha én volnék az a Töklinez Pista Gumó-ról. Fosszam meg ettől az örömtől az által, hogy felvilágosítom tévedéséről? Nem: sokkal jobb az én szívem, mintsem ilyesmit tehetnék.

— Igen, néni; — mondom neki — az volnék. (Azért mondtam föltételes módban, mert úgy véltem, így mégse számítja be nekem az Isten oly nagy bűnnek.)

— Ugye, hogy az! — örvendezett. — Mindjárt megismertem a szótlanságáról.

Aztán elmondta, hogy ő a szomszédunkban lakott és hogy ő az a Lidi néni, akire most már biztosan emlékezni fogok..... Ráhagytam, hogy egészen biztosan.... Ő tovább beszélt. A Margit-hidnél már ismertem valamennyi rokonomat, megtudtam, hogy apám már meghalt, hogy halála előtt élt és hogy addig, amíg élt, okos ember volt és hogy én nem hasonli-

tok rá, hanem inkább nagyapámra, aki gyilkosság miatt **életfogytig tartó** fegyházra volt ítélve, de ezt a büntetését nem tudta egészében kitölteni, mert agylágyulásban **időnek előtte meghalt.**

De a lényeges most következik. Amikor leszállott, azt mondta menjek vele, át akar adni 200 koronát, amely összeget azelőtt négy évvel kért kölesön édes anyámtól, de visszaadni eddig nem állt módjában. Kellemetlenül éreztem magamat. Ahhoz nem volt szívem, hogy fölfedjem előtte a valóságot, meg azután szégyeltem is volna a dolgot.

Mit tehettem volna mást, elfogadtam a pénzt. De hogy minél előbb szabaduljak a bűnös uton szerzett pénztől, kisiettem a löversenyterre és megtettem az egész összeggel Rühikét, a közutálatnak örvendő outsider telivért.

Nyertem rajt 8000 koronát! Rettenetes volt! Haza rohantam és bűnös arcomat vánkossom fodrai közé temetve, vádoló lelkiismeretem kínzó furdalásainak egyenletes hangja mellett, édesen elaludtam, mint a tej, amely unja magát....

— Hát nem érdemes jószívűnek lenni!

Fenti eset még a mult héten történt. Tegnap is villamoson jöttem befelé. (Ha nem tévedek, 61-es kocsin; ha tévedek, akkor tessék tetszésszerinti számot elgondolni.) Egy szélesvállu ur hosszas fixirozás után megszólított:

— Nemde, maga Kovács hadnagy, akinél a fiam be volt osztva?

— Ahá, — gondoltam, — megint összetévesztenek valakivel. Jó szívem ismét rávitt, hogy ráhagyjam: Igenis, az volnék. (Megint csak föltételes módban!)

Erre a szélesvállu úr úgy ütött pofon (nem föltételes módban!), hogy biztosan kiröpültem volna a kocsiból, ha a kalauz rám nem szól, hogy menetközben nem lehet várjak, míg megáll a kocsis.

Hát érdemes jószívűnek lenni?

(Bechtold)

ROTH BANKHÁZAI

ERŐS
MINT A
SZIKLA

PÉNZKÜLDÉS HAJÓJEGYEK
KÖZJEGYZŐI IRODA
HAZAI JOGI ÜGYEK

401-403 Jerome St. McKeesport, Pa.
Pittsburgh State Bank
506 Grant St., 507 5th Ave.
Pittsburgh, Pa.

VETERÁN PESTA

régi amerikás és Zöldfülü Marci

MMARCINK, hát amondó vagyok, hogy kutya világ van oszt mán a kirájok képe is kiment diatbul. Hasburg Károj nem akarta elhinni oszt megint csak elment a korona után, de ugyancsak kihuzatták vele a lutrit oszt most fogdoshati a rabok fülét. Egy csomó geróf meg püspök is rabkosztra került, merhogy nem fértek a bőrökbe oszt minden áron a magyar nyakába akarták akasztani a Hasburgokat pedig hát régen mondogati mán a magyar, hogy eb ura fakó.

Egypár magyar megint a fübe harapott, mer a magyarnak mindég az a dóga, hogy a fübe harajjon másokér. A nóta végi meg mindég csak az, hogy a magyar még aszt se kap, akit valamikor Bugyi kapott a tapasztásér. Mikor fogi mán megtanulni a magyar asztat a régi mondást, hogy segiccs magadon?!

A zókontriba megint avargás van oszt a zamérikaji magyarok is avarognak. A Verhovajisták tépik-marik egymást, akárcsak a kutya meg a macska. A kálvi nyisták is egymásnak ugrottak, a pápisták meg a reverendákat fogdosik. Hát csak van parádé mindenfele, mer ugy szép a magyar, ha órájtosan megfogdosi a zegymás nyakát.

A GYÜMÖLCSÖS

Zs. apát, gazdag család sarja lévén, saját birtokán élt. Szenvedélyes pomologus volt, szabad idejét a gyümölcsösben töltötte. Egyszer egy franciskánus fráter vetődött oda, s bement a nagyságos urhoz tisztelegni. A fráter belépvén az udvarba, megpillantja a dusan megrakott gyümölcsfákat, s kora délután lévén, egyenesen a gyümölcsösbe megy. A gyümölcsösben sétálva, megpillant egy éltes férfiut, ki a fákat tisztogatta. Azt gondolván, hogy a kertész, oda lép, s köszöntve őt, beszédbe ereszkedett vele. A szép gyümölcs megnyerte a fráter tetszését s kezdő dézsmálni a fákat.

— Meg ne mondja ám, öreg, a nagyságos urnak, hogy megtekintettem a gyümölcsöst.

— Dehogy mondom; csak tekintse meg hát a többit is tiszteendő atyaságod.

Miután már egy sort végig tekintett a fráter, végre eltelt, sőt zsebjei is megteltek.

— De már mégis szeretnék a nagyságos apáturnál is tisztelegni; mit gondol öreg, nem valami rátartó ember az apát ur?

— Dehogy is az; inkább örül az érdemes emberek látogatásának. Csak tessék, tekintse végig a kertet, én majd bemegyek és megmondom az apát urnak, hogy itt van tiszteendő atyaságod.

Bemenvén lakására, fölvette reverendáját s kiment a kertbe. A szegény fráter majd hanyatt esett, mikor az apát urban az öreget ismerte fel. Bocsánatot kért, mit az apát ur jókedvüen meg is adott, sőt ott fogta vacsorára is.

SZÜRETI MULTSÁG

Clevelandban szüreti multság volt az egyik egyetnél. A misziszek magyar ruhákat varrtak a multságra s azokat kikölcsonözték a legényeknek, de a legtöbbön ugy csüngött a gatyá, hogy majd kiesett belőle. A legtöbb legény ugy eltűnt, hogy mézes kalács-csal se lehetett visszacsalogatni. Azt mondják, hogy akinek csinos, testhez álló magyar ruha kell, az forduljon MRS. BÉRES-hez, akinek a Woodland Ave. 7405-ik száma alatt van a ruhakölcsonző üzlete.

MAGYAROM!

Hát csak az újságokkal szemben nem tudsz gavallér lenni?!

A Magyar Bányászlap

ELMUFFOLT

a magyar bányászok falujába, vagyis a Kentucky állambeli

HIMLERVILLE-RE,

s onnan fogja ezután buzdítani, bátorítani és vigasztalni a magyar bányászokat.

A MAGYAR BANYÁSZLAP

cime ezután:

MAGYAR BANYÁSZLAP

HIMLERVILLE,
KENTUCKY.

CSAK LIDÉRC.

Ne szántson mély sebet ellenséges mámor
Suta ítélettel sárbatiport népen;
Ronda cseh, rác, oláh, alattomos tábor
Nem sokáig hizik ősi televényen.

Szabhattak térképet gyűlölködő kezek
Népeket alázva, országot prédálva; —
Bosszuvágytól szitott, agyalágyult bőlesek
Ősi igazságot nem tipornak sárba.

Nem lehet törvényé álnok bölcsesége
Ítéletet hozó ádáz embereknek; —
A legnagyobb bíró örök kegyessége
Szobrot nem emelhet égő gyűlöletnek.

Megnyugvás csirája nincsen ítéletben,
Ha nem érti az a megértés parancsát; —
Igazsággá vált a népek életében:
Az igaztalanság megboszulja magát.

A természet sem tűr nyitott sebet magán;
Összetöri gyarló embercsinált jármát; —
Szellő suhanásán, zugó orkán hátán
Halljátok mit üzen: "Minket vár a Kárpát".

Mig örök az Isten s áll a nagy Természet:
Nem lehet állandó gyatra emberi férc; —
Csak isteni munkán nem fog az enyészet,
Más minden csak álom — délibáb, vagy lidérc.

TAR KÁLMÁN

TUDÓS, AKI ROBBAN

A quarnerói öbölben olykor magyar természettudósok vitorláznak. Egy ilyen tudóstársaságról értesült a legelső és legnagyobb fiemei magyar ur: József főherceg, a második. A napok óta tengeren evickélő társaságot vendégszeretőleg meg is hívta magához, amikor azok ott egy napot pihentek. Kutymeleg júliusi nap volt amilyen csak Fiumében lehet. A kis társaság pompásan mulatott a csodaszép Villa Giuseppa parkjában, ahol a villásreggelit föltálalták.

Pezsgők is valának.

Az egyik fiatalabb tudósunk jobb híján hosszú kaftánszerű fekete liszter klepetusban jelent meg, mivel nem volt elkészülve a megtiszteltetésre. A reverenda-formájú kabátnak hátul öblös zsebe volt, ami természettudományi célokra igen alkalmas.

Látván pedig a pezsgők nagy bőségét, egy nagyon pozitív, bár az illemszabályokkal némi tekintetben ellenkező ölete támadt.

Imhol micsoda gaudium lenne holnap a sik tengeren ha az ebédhez egyszerre csak kihuzna a liszter-kaftánja zsebéből egy egész Heidsick-palackot. Az ilyenre kü-

lönben is számos precedens van az anyaországban.

Dictum factum. A villásreggeli vége felé az egyik inast titokban rábirta, hogy súlyoszen el a kaftánja zsebébe egy Heidsick-palackot vagy Mummot, mindegy.

A jókedvű magyar inasgyerek — tudván, hogy nem tesz gazdája ellen, — meg is cselekedte. Bizonyosan kapott is érte egy kis baksist.

A tudósnak ettől kezdve nagyon mehetnékje volt. Azonban a fönséges házigazda már belemelegedett a beszédbe. Eltelt fél óra, egy óra... Mivel a scampi meg a többi tengeri héjanc életmódjáról volt szó, a fiatal tudós is belemerült a magyarázatokba. Egészen elfelejtkezett a pezsgőről. Ez egyébiránt ezalatt meg is melegedett egy kicsit.

Egy hüvös kőpad állt ott a babérfák alatt üresen. A házigazda fölkinálta:

— Üljön le már kedves barátom. Ez a kőpad éppen jó hüvös lesz.

A fiatal tudós leült.

Abban a pillanatban a kaftán hátulsó része odacsapódott a kőpadhoz és:

— Durrr!

Pezsgősugarak löveltek szanaszét és üvegdarabok csörömpöltek.

A kőbálvány az semmi ahhoz képest, ahogyan a tudós delinquens ott állt a megremült, majd pedig homeroszi kacagásba gurult társaság előtt. A gazda nevetett legjobban.

Ha a vége jó minden jó.

A megszorodott társaságot másnap a tenger sima tükrén ebéd után így szőlitotta meg a szakácsi szolgálatokat teljesítő első matróz nagy szemhunyorgatással:

— Van még valami jobb is signori! Egy főhercegi inas hozta tegnap este titokban a hajóra. Jégbehűtve.

És előhozakodott 6 üveg pompás francia pezsgővel. Képzeltetni, micsoda hurráh-tól zengtek a Canale di Morlacca partjai.

Tréfás intelmek

Mindenütt jó, de legjobb máshoi.

*

Az uszást is olyan találta fel, aki nem tudott uszni...

*

Ha mindent előlről lehetne kezdeni, semmit se volna jó — előlről kezdeni...

*

Igazán szeretni csak azt tudjuk, ami nincs...

*

Aki munkát keres, annak van a legtöbb dolga...

*

Mire megvénülünk, mind rájövünk, hogy legbecsületesebb intézmény az egynejeség...

*

Nem lát az sokat, aki csak a szemével néz...

*

Nem a nő sok a világon. A férfi kevés...

Tel. Princeton 2584-R.

DR. MAJOROS JÁNOS

MAGYAR FOGORVOS

8820 Buckeye Road, Cleveland, Ohio

Bendelő órák: Hétköznap délelőtt 9-től este 8 óráig. — Vasárnap 2—5 óráig

**TANÁCSOT
ORVOSSÁGOT**

a legjobbat

Dr. VARGA JÁNOS

óhazai gyógyszerész adja

1299—2nd Ave. (68-ik St.)

NEW YORK.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer.

Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre	\$3.00
4 hónapra	\$1.00
8 hónapra	\$2.00
Magyarországra egy évre	\$3.50

A DONGÓ CIME:

1060—25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY
Editor: GEORGE KEMÉNY.

Entered as second-class matter July 15th,
1916 at the Post Office at Detroit, Mich.,
under the Act. of March 3, 1897.

VIGYÁZÓ JÁNOS

MEGFIGYELÉSEI

KÁROLY ur, már mint az "Isten kegyelméből való", újból kiruccant és másodszor is bele akart telepedni a magyar trónba. Azt gondolta, hogy a hűséges magyarok, akik állandóan "életüket és vérüket" kinálták föl a hitszegő Habsburgokért, most is jámbor birka módjára türik majd, hogy újból nyakukra üljenek a Habsburgok és szívják a vérüket évszázadokon keresztül. A magyar diákokban és magyar földművesekben volt azonban egy kis 48-as virtus és úgy kiporolták "őfelsége" seregét, hogy sirva fakadt a hős Habsburg Károly. Ezzel azután be is tette maga után az ajtót örökre.

A düllődő szemü szomszédok csak az alkalmat lesték, hogy újból rácsaphassanak az agyon-sanyargatott Magyarországra és utolsó morzsáit is elvigyék. Jól tudták ezt Habsburg Károly tanácsadói és még a hazájuk romlása révén is bele akarták tuzkolni a felséges urat a magyar trónba. Ideje lenne már, hogy méltó helyükre juttassák ezeket az izgága Habsburg-lakájokat, akik előtt mit se számít a magyar haza és a magyar nemzet érdeke. A magyar nemzetnek békés munkára van most égető szüksége s akik megzavarják ezt a békés munkálkodást, azokat félre kell lökni az utból. Ha megbüntették az állam ellen vétő bolseviket, akkor büntessék meg az aranygyapjasokt is, akik a magyar nemzet ellen törtek.

Habsburg Károly magyar királysága ezzel az újabb merénnyel remélhetőleg örökre lekerül napirendről. A felesége szoknyájába kapaszkodó, a folyton hazudozó Károlyt majd elraktározzák valahová s a "böles" tanácsadókkal elbánik a törvény. De ezzel azután szakadjon vége a további pártoskodásnak és üldözésnek. Lássák be már egyszer a magyarok, hogy csakis úgy állhatnak talpra valamikor, ha latba vetik minden erejüket és vállvetve építik meg a jövő Magyarországot.

Az amerikai magyarságnál sose volt tulságosan nagy az egyetértés, de most igazán teljes erővel dühöng a "testvéri szeretet" minden vonalon. A Magyarországon levők felénk kacsintgatnak példaadásért meg támogatásért, mi pedig furkós bottal esünk itt egymásnak és amikor

tennünk kellene valami jót, nemeset és hasznosat, akkor a mondásbeli Bodónéval tartunk. A magyar embernél a hála és elismerés nem volt valami gyakori vendég, most pedig beleestünk a hálátlanság mocsarába és éppen azokat hagyjuk el, azokon ütünk nagyokat, akik igyekeztek tenni valamit akkor, amikor nagyon sokan aratgattak és összeharácsolták a vagyont, amin most úgy ülnek, mint a sárkány kigyó a tojásokon.

Hát hiszen rongy időket élünk, sok helyen nagyon is szűkös lett a kenyér, de azért az amerikai magyarság nagy egésze mégse jutott olyan csödbe, hogy adott alkalmakkor ki ne tehessen magáért. Mindjobban bebizonyosodik, hogy az amerikai magyarság nagy többsége csak önmagával törődő néptömeg, amely lármázni lármázik ugyan, de mikor tette kerül a dolog, akkor a nehezebb végét mindig azokra a kevesekre hagyja, akik mindenüket fölledozzák a közért, de maguk szegények maradnak.

OLVASTA-E MÁR

az amerikai magyarság legújabb könyvét, melynek címe: "VÁNDORDALOK." Irta: Szécskay György. — A 168 oldalas, díszkötésű könyvben szebbnél-szebb hazafias versek, amerikai históriák olvashatók. Rendelje meg azonnal, ára \$2.— Postafordultával megkapja, ki beküldi a 2 dollárt erre a címre:

Szécskay György

312 JOHNSON AVENUE
Hazelwood Sta. Pittsburgh, Pa.

Törvényszéki csarnok

LÉGYOTT A TÁRGYALÓ TEREMBEN.

— Elmondja egy királyi ügyész. —

A VILLAMOS kocsin, egy krajcáros ujság olvasása közben a következő apróhirdetés tűnt a szemembe:

„Szivem bálványá! Baj van!... Férfjem gyanakszik. A sz...ba nem mehetek többé. Ha találkozni akarsz velem, holnap délután légy ott a törvényszék I. számú tárgyalótermében. Epedve vár

Mimósa.”

Hallatlan merészség!... Légyott a tárgyaló-teremben! Szemérmetlen, vakmerő profanizálása annak a magasztos piederstálnak, amelyről ő felsége a király nevében hirdetik a morált, az igazság ígét és megtoroljuk a bünt! Mialatt mi aggódó gondossággal fürkészszük az igazságot, titkos szerelmesek a szegény, gyanakvó férj elől a mi tárgyaló-terünkbe rejtőznek és szerelmesen egymáshoz simulva, flörtölnek... Hiszen tudjuk mi azt nagyon jól, hogy mi-féle vegyes elemekből kerül ki a jogszolgáltatást ellenőrző nagy „nyilvánosság.” Zsebtolvajok, betörők, melegedni vágyó, rongyokba burkolt alakok, az éjjeli büntanyák ismert alakjai, akiknek egyik része már büntetve volt, másik része most van vizsgálat alatt és mielőtt a kereszt-kérdések tüzebe kerül, „kitapasztalja” a tárgyaló elnököt az ügyészt, a védőügyvédet. De tudtommal arra még nem volt eset, hogy házasságtörésben utazó titkos szerelmesek az igazság szentélyében adjanak egymásnak találkozózt...
— Na megálljatok! — mondok magamban. — A II. számú teremben én

képviselem holnap a vádhatóságot. Kerüljete csak a kezeim közé!... Megmutattam az apróhirdetést a fő-tárgyalást vezető elnöknek is és elhatároztuk, hogy a gyönyörűséges mákvirágokra nyilvánosan rápiritunk. Ma délelőtt úgy tíz óra tájban a tekintetes királyi törvényszék bevonult a tárgyaló-terembe. Elfoglaltuk helyeinket és persze az volt az első dolgunk, hogy szemlét tartottunk a hallgatóságon. Zsufolt „ház” volt. Behallottuk a terem hangját, amint harsányan odaszólt a künkrede publikumhoz: „Ezen tárgyalásra már minden jegy elkelt.” Takarodjanak!” A legutolsó padban ült Mimósa, odasimulva szive bálványához. Intek az elnöknek, aki jelentős szemhunyoritással felel. Ő is észrevette a párocskát.

— Hé!... Izé!... Az a vörösképü, szemüveges firma ott az ablaknál... Lépjen elő...
Az a vörösképü, szemüveges firma ingerülten fölugrik.

— Hozzám tetszett szólni.
— Magához... Ne nagyon keresse magát, mert fogházörökkel hurcoltatom elő... Hozza magával azt a kis ártatlanságot is: a maga Mimósáját — feleltem én.

A Mimósának nevezett hölgy mérgesen felpattant:
— Kikérem magamnak!... Hogy meri az ügyész ur azt mondani nekem, hogy „kis ártatlanság?”
— Pardon, nagysád! Tévedni emberi dolog!...
A szerelmes pár a törvényszék sorompója elé áll.

Az elnök: Nem ég ki a szeme, nagysád?
A vörösképü: Elnök ur!... Fogja be a száját, mikor én beszélek!...

Az elnök: Maga csak hallgasson!
Mimósa: Ez már több a soknál!... Megyek panaszra az igazságügyminiszterhez s ha ott sem kapok elég-tételt, megyek a királyhoz!
A vörösképü: Igen, megyünk a királyhoz! Mégis csak hallatlan! Így banni tisztességes emberek!...

Az elnök: Sose komédiázzanak!... Ismerjük már az efféle mókákat!... Jól tudjuk, hogy miért jöttek ebbe a tárgyaló-terembe.
A vörösképü: De kérem...
Az elnök:.. Semmi „kérem”... Süsse le a szemét... Szégyelje magát!... Ha még egyszer itt látom magukat, elnöki jogomnál fogva mindkettőjüket lecsukatom negyven-nyolc órára... Megértették!... Most pedig pusztuljanak!
A vörösképü: Bocsánat elnök ur...

Az elnök: Nincs bocsánat!... Egy-kettő... Indulj!...

A vörösképü: Gyerünk fiam!... Egyenesen a király elé...

Mimósa: Majd megmutatjuk mi az elnök urnak!...

(El a vörösképü karján.)

Az elnök: Figyelmeztetem a hallgatóságot, hogy csöndesen viselkedjék, különben kiürittetem a termet... Most pedig fogjunk hozzá a tárgyaláshoz... Tekintetes királyi törvényszék! Kobilák Zsuzsánna szobaleány a vád szerint feltörte urnóje, Ladányi Viktorné szekrényét s onnan egy száz koronát érő karkötőt ellopott... A mai tárgyalásra megidéztek a károsultat is... Kobilák Zsuzsánna!

Kobilák Zsuzsánna (előlép): Itt vagyok.

Az elnök: Sértett: Ladányi Viktorné!... Hol van?... Nincs itt?... Nem jelent meg?...

A teremőr: Instálom alásan, nagyságos elnök ur, az imént Ladányi Viktorné nagyságát a kedves férjével együtt ki tetszett utasítani a tárgyalóteremből... Sirva mentek le a lépcsőkön.

Az elnök: Terringettét! Azt hiszem, bakot lőttünk!...

Egy alak a hallgatóságból: Éa is azt hiszem, nagyságos elnök ur... Az a bizonyos Mimósa nem ide citálta szive bálványát, hanem a polgári törvényszék II. számú tárgyalótermébe.

Az elnök: Hogy tudja?

Egy alak a hallgatóságból: Hihih! Hehehe!... Hogyne tudnám!... Hiszen Mimósa szive bálványá én vagyok. Már tuestünk a találkán.

— Képzelteti nagy meglepetésünket a nagy fiaskó után...

Kellemetlen tévedés!...

HALÁL ELLEN

NINCS ORVOSSÁG — MONDJA A RÉGI PÉLDABESZÉD

Amelyik clevelandi magyar háznál a Halál kopogtatott, jusson eszükbe

THE JAKAB CO.

magyar temetésrendező és balzsamozó intézete, amely a legjobban berendezett a városban.

Betegszállító kocsik állanak rendelkezésre. Lakodalmakra és keresztelőkra a legjobb gépkocsikat tartja.

8923 BUCKEYE ROAD

CLEVELAND, OHIO.
MINDKÉT TELEFON.

TALÁLKOZÁSOM A HIÉNÁKKAL

Irta: SZÉCSKAY GYÖRGY.

UTAZÁS közben az ember sok mindent lát, hall, tapasztal. Persze mindenki mást, a szerint, hogy ki, miért, hol, hová utazik.

Vannak, a kik üdülni, szórakozni akarnak. Ezek az üdülöhelyeket, szórakoztató dolgokat látják. A nők főképpen a divatot, a női ruházatot figyelik eredményesen. A politikus a politikát, a tudós a könyvtárakat, gyűjteményeket, intézeteket tapasztalja ki, az üzletember üzletet, a munkát kereső munkaviszonyokat szimatol. A néhai jó Zichy Jenő gróf ősmagyarokat keresett. Igaz, hogy nem találta meg őket, ellenben ő azzal is megelégedett, ha mentül több fajta tüzesszemű fehérceledet láthatott. Akár kirgiz, akár tatár, vogul, osztyák, cseremiz vagy muszka volt az illető, Zichy Jenőt roppantul érdekelt, különösen, ha a species fiatal volt és a — női nemhez tartozott.

Szóval utazások közben mindenki tanul, tapasztal, csak a régi módi királyi házak csemetéi, hercegi, fő és királyi hercegi ifjak mentek — utazás közben — felejteni... ha nagyon mélyre találtak nézni valamely, koronás papájuk és mamájuk szerint, hozzájuk nem illő, méltatlan hölgyike szemébe.

Részemről, ámbátor "irodalomban utazom" és a megélhetés gondja is üz-hajt nagy utakra, messze tájakra, elmondhatom, hogy engem minden érdekel: ember, állat, város, falu, hegy, völgy, erdő, mező, folyó, patak, ipar és földművelés, művészet és tudomány. Sőt még az ennivaló is. Így aztán az én életemben egymás mellé kerül a geographia és — gastronomia között minden "ia", "mia", "phia", "ica", "tica", már a hogyan a különböző dolgok és tanok tudományos elnevezései végződnek.

Az igaz, hogy olyankor, mikor a vonatokhoz vagy a vonatokon az egyes állomásokra érkezem és a lár-mázó, rohanó, tülekedő, egymást lökdöső embereket látom, megvallom, sokszor jutnak eszembe az ember és állat közti rokonvonások, hasonlóságok. Ilyenkor képzeletemben magam előtt látom a híres Brehm Thierleben című könyvének lapjait.

Hanem a minap, mikor az egyik szállodának az előcsarnokába léptem, a nevezett műnek "A hiénák" című fejezetét látták lelki szemeim, de

csalódottan kellett észrevennem, hogy még Brehm sem ismerte a hiénák minden spiciesét.

A szálloda azok közé a megszokott szállodák közé tartozott, melyekben az ügynökök, kereskedelmi utazók szokták hadiszállásukat fölütni. A tágas előcsarnok hatalmas márványkockáin — mindenféle alaku és célokat szolgáló — táskák, bőröndök között, ujonnan érkező vendégek máháiival száguldoztak a fekete szállodainasok. A szálloda irnokának szolgát hívó, vendéget vagy táviratot jelző csöngetésébe bele-beleszólt a telefon csengőjének tompított berregése. Hatalmas bőrkereveteken, öblös karosszékek mélyén, ragyogó, lábnyi magas rézköpcésészek mellett, ujságot böngésző, pipázó, szivarozó, bagózó és nagyokat köpő alakok... zümmögés, fölesattanó nevetések, hangos beszélgetések keveréke.

Körülnéztem és az egyik sarokban ott láttam egy csomó jellegzetes alakot... félkör alakban ott állott egy csomó hiéna... Brehm (Isten nyugtassa az öreget) csak néhány fajtáról számolt be, itt pedig egy egész csomó különféle hiéna vigyorgott felém!

A fő, közöttük, a leghangosabb, a nevető hiéna... Tekintélyes alak, egész csomó segédhiénával dolgozik. Abból él és jól él, hogy házhelyeket, melyek testvérek között is megérnek 40—50 dollárt, darabonként 400—500—800, sőt ezer dollárért sóz embertársai nyakába... Külön haszna az, hogy vásárló megbánván a vásárt, a már befizetett részleteket is és a házhelyet is ott hagyja neki; így a pénz is nála marad, a házhelyet is újból másnak adhatja el... és még ne is nevéssen ez a hiéna? Hát hogyan nevetne?

Mellette gesztikulál a foltos hiéna... Már ez ült valamelyik állami rácsos közintézet különszobájában és nem is rövid ideig. Most ez is házhelyeket árusít. Igaz, hogy azok a házhelyek örökösök, mert oda ugyan a munkás csak nyaralót építhetne, ha ilyesmire volna pénze, mert ezek a házhelyek távol vannak mindenféle munkaalkalomtól, gyártól, úgy, hogy a ki ezekből vásárol, holtáig fizetheti az adót a gyepes házhelyekért.

Azután ott van a csikos hiéna. Ez bankár volt, de aztán jó darabig, néhány évig, zártkörü divat szerint való csikos ruhában járt, elzárva a világ-

tól, mert a bankjában elhelyezett pénz valahogyan elveszett... Azaz dehogy is veszett el, mert a pénz megvan valahol, csak a szegény betevők siratják. Mint hiénának jól megy sora ennek az alaknak, hiszen minden percben születik egy — balek és ő azokra utazik.

Érdekes tagja a jeles társaságnak a koronás hiéna. Ez magyar koronákat árult ártatlan magyaroknak, ezer koronáját hét dollárjával akkor, mikor két dollárjával lehetett kapni. A kifosztott takarékoság jól fizetett, mert a hiéna gömbölyüre hizott hasán vastag aranylánc ragyog, kampós orrán — aranykeretű szemüveg... gépkocsija a szálloda előtt vár reá és áldozatai pedig türelemmel várják, hogy mikor is megy föl... a korona ára!

A bandzsa hiéna egész ártatlan kis hiéna. Három dolláros órákat szokott eladni — tizenöt dollárért. Pannaszkodik, hogy egyik vevője a multkoriban elfogatta, de szerencsére a "kollégák" kiszabadították a kellemetlen helyről, honnan csak nagy kulcsok használata után lehet kijutni a szabad levegőre. De, hát mit tegyen? Élni csak kell?

A reszketeg hiéna, ki csak nemrégiben érkezett Amerikába, nagy figyelemmel hallgatja az öreget. Valamikor az "úri" — zöld garasos gyalogkereskedéssel, vagy hét-nyolc dolláros heti fizetésű állással kezdte meg amerikai pályáját, ma azonban sokaknak alkalmasabbnak látszik a nagy pénzt ígérő hiénáskodás. Ilyen ez a hiéna is, a ki különben arról nevezetes, hogy minden tagja reszketni tud. Ez azért jó, mert mikor az üzlet az óvatos magyar házában sehogysem akar nyélbeütni, akkor egyszerre csak elkezd a hiénának keze, lába, minden tagja — reszketni. Részvételtjes pillantásokra azután elmondja, hogy a hosszú frontszolgáltat alatt a lövészárokból idegsokkot kapott. Pedig dehogy volt a szegény görbelábu, kukacalaku, a háboruban, hanem hogy nagyon vitéz bolseviki volt jobbnak látta lakóhelyét — hamis utlevél, bizonyítványok segítségével — Amerikába áttenni.

A sarkantyús hiéna, a magyar hiénák eme nesztora, elnézően mosolyog a zöld reszketeg hiénára. Ez katonatiszt volt valamikor s impozáns, magas alak, előkelően borotvált arccal és immár megöszült haj ágaskodik homloka fölé, borul tarkójára. Vigasztaló, hogy nem a becsület mezején öszült meg. Óshiéna, sokfelé átkozzák és sok embernek az — ökle szeretne vele találkozni. Minden holdbéli vállalat részvényeinek ez

volt az árusítója s most egy légi vasút részvényeinek elhelyezésén fáradozik. Áldozatainak pénzét tehát a — "légvonatot" viszi el... Fiatalabb korában imponált az asszonyoknak előkelő modorával és az is igaz, hogy igazi előkelőséggel vágta zsebre az értéktelen részvényekért fizetett bankókat.

Szerényen áll a társaságban a legvisszataszítóbb hiéna, a komahiéna. Ez a földhajtó. Sok embernek földije, komája, a kikkel együtt élven, ismeri, azok körülményeit, tudja, hogy melyik földijének, komájának mennyi a pénze. A többi hiénától neki juttatott pénzért elárulja, kihez érdemes menni és színleg ő is vásárol részvényeket, házhelyeket, biztosítási kötvényt. Persze erre a komák, a földik is beugranak. Ő aztán zsebvágja a judáspénzt.

Ártatlan arccal áll a csoportban az egyleti hiéna, pedig egyike a legveszedelmesebb hiénáknak. Mindenféle cifranevű, soha nem hallott biztosító társulat "angol egylet" részére toboroz ez a hiéna "tagokat" azok között, a kik vagy megharagudtak saját egyletükre, vagy koruk miatt már nem iratkozhatnak magyar egyletekbe. Rövid, köpcös alakján mozgó puffadt fejére gyérülő haj borul és nagy hangon szidja a magyar egyleteket, azoknak "tolvaj" tisztviselőit, a magyar lapokat a telepeken. A nagyhangú beszédnek, hogy az "angol egyletnél nincs jobb" megvan az az eredménye, hogy magyar, jó pénz ellenében, kap egy telenyomatott cifra kötvényt, mellyel — betegség, vagy halál esetén, szaladgálhatnak fűhöz-fához... persze hiába!

A magyarral legtöbbször könnyű elbánni, ha tudják a módját és a hiénák tudják is, értik is ezt. A magyarnak imponál a jó szó, a szivesség, a vendéglátás és ezek a hiénák e tekintetben igazán készségesek. Gép-kocsikon hurcolják a magyart, jó ebédeket fizetnek, jó szivarokat dugnak a magyar szájába és a magyarnak a világerő sem jut eszébe, hogy mindezért a jóért, a kocsikázásért, a füstölő hiénaszivarokért végezetül is — neki kell megfizetnie. És ráadásul ki is nevetik a hiénák. Az egyik hiéna — nagy nevetés közben — éppen azt adja elő, hogy az egyik azóta "szerencsét csinált" alak, hiénakorában, az örökké naiv magyarok bizalmát megszerzendő, titkolódzva, suttogva azt "adta be" egyik másik magyar házban, hogy ő — Rudolf trónörökös. Így aztán könnyebben ment a vásár, meglett az üzlet a legkilátástalanabb helyeken

is. A nevető hiéna harsány kacagása még el sem hallgatott, mikor egyszerre két hatalmas szál rendőr jelent meg az ajtóban. A hiénák csoportja felé tartottak. A nevető hiéna ajkán hirtelen elhalt a nevetés... a reszketeg hiéna keze-lába gépies gyorsasággal remegni kezdett, a csikos hiéna arcán sötét csikok jelentek meg, a foltos hiéna arcára foltok ültek ki, Miközben talán mindegyik azt gondolta, hogy... hátha... érte jönnek... a sápadtra vált hiénaarcok előtt megállott a két rendőr. Kinos percek! És az egyik... a nevető hiéna nevet kérde... bizonytalan hangon jelenti ki az, hogy... ő az... Ezek a többiek a barátai-e? — kérde a rendőr. Igen, hangzik szerényen. Kritikus pillanat következik... a rendőr zsebébe nyul... és... nem elfogatási parancsot... hanem belépti jegyeket vesz elő onnan... a rendőrök lapdajatekára. Kínálja. Persze a hiénaarcok földerülnek... csak azt? a nevető hiéna kitörő örömmel, nagy parolázással biztosítja a rendőröket, hogy vesznek, hogyne vennének. És a lidércnyomás alól szabadulva, a hiénák vígan fizetnek a belépti jegyekért... még duplán is.

Élvezem a jelenetet, régóta nem ijedtek meg a hiénák ennyire!

Ekkor lép a társasághoz még az alsós hiéna és a gázos hiéna. Az alsós hiéna különben "kártyában" utazik. Városról-városra járván, lebujaiban, néha "önképző" körökben szedi ki a helyi kártyások pénzét. A gázos hiéna, a kit különösen megértő örömmel fogadnak a többiek, gázkutakat kereső, furó vállalatok részvényeit árulja. Hejh! de sok jó, megtakarított magyar dollár vált gázzá az ő révén. Az igaz, hogy az ő részvénytársasága egyszer talált gázt, de akkor is úgy, hogy a kútfúró gépet éppen a gázfőcső fölé állították. A furó így hamarosan átfurta a főcsövet és jött is a gáz, a gáztársulat gáza. A dologra azonban hamarosan rájöttek és a gázos helyreállítási költségeire ráadásul még az elszabadult gázért is meg kellett fizetni. A földben mindig hiába kereste a részvénytársaság a gázt.

Érdekes, hogy a hiénák félévre is alig mernek lapra előfizetni. Azt gondolják, hogy nem érdemes félévre előre fizetni, hiszen sohase tudható, hogy hol lesznek ők — félév múlva! Pedig a lapokat lehet ám küldeni a... fegyházba is.

Közeledett a dél... A hiénák az éttermekbe vonultak. Ebéd után — bizván az ősi erényekben — kiszálingóztak a környék magyar tele-

peire. Este már nem láthattam őket, csak a mikor, a szálloda folyosóján, szobájuk előtt mentem el, hallottam a reszketeg hiéna csatakiáltását: "terc-béla-kassza!" Az alsóshiéna hangja belevágott a nyilatkozatba és élesen süvöltötte: "quart-ász-kontra!"

Azon az éjjelen azt álmodtam, hogy Brehm, a híres tudós föltámadt és megigérte, hogy nagy művének "A hiénákról" szóló fejezetét — alaposan kibővíti!

Kérelem

Felkérjük a Dongó előfizetőit, hogy akiknél megvannak a Dongó következő számai:

1906 év június 15,

1918 év november 18,

1920 év december 15

legyenek szivesek a Dongónak beküldeni, mert szükségünk lenne a jelzett számokra.

Trentoniak figyelmébe.

Trentoni előfizetőink tudomására hozzuk, hogy Szathmáry József ur, az "öreg kuruc", aki éveken át volt a Dongó ottani képviselője, korára való tekintettel lemondott a "beteglátogatás"-ról. Amikor köszönetet mondunk neki a sok évi támogatásért, egyuttal bejelentjük, hogy a trentoni képviselőt PAPP FERENC ur vette át, akit ajánlunk az ottani magyarság jóindulatába.

HONFITÁRS!

Habsburg Károly legyen a te egyedüli reményed, ha potyán olvasod a Dongót!

MAGYAROM!

Kokszot égessenek belőled, ha ellopod a más Dongóját.

“SAMU” MEGSZÓLAL

K. Nénik és Bácsik! Lemondtam ugyan az ujságos mesterségről, de mégis csak meg kellett szólalnom, mert olyan dolgok jöttek közbe, amiket nem hallgathatok el. Most van ugyanis a beceses születésnapom, azonkívül pedig 25 éves házassági évforduló van nálunk, hát ilyenkor csak meg kell szólalnia a kis vőfélynék. Ezt a hivatalt ugyanis én vállaltam, mert én vagyok a tizenkettedik és a legkomolyabb a familiában.

Beceses születésnapom elmult minden izgalom nélkül. Csak egy órát ütöttem le, de az ünnepre való tekintettel elmaradt a porolás. Kár, hogy nincs állandóan születésnapom, mert akkor tovább tartana a nadrágom. Az ezüst lagzira erősen készülünk, mi kis Dongók már össze is raktuk a nikliket meg a kvódereket és veszünk egy takaros esokkrétát az édesanyánknak. Az öreg Dongónak meg veszünk öt szivart. Így azután megszólal az ezüst lagzi. De hát magyar ujságos nem igen várhat egyebet. Még örüljön, hogy az ezüst lagziján nem kell a fogát szivnia. Hát nem igaz?

NAGYSZERŰ AJÁNLAT!

A Dongó megegyezésre jutott a

NEW YORK TIMES

hatalmas amerikai sajtóvállalattal, amely kiadja a

CURRENT HISTORY

cimű 200 oldalra terjedő havi folyóiratot. Erre a csodásan kiállított és megbecsülhetetlen tartalmu folyóiraatra szüksége van minden embernek, de különösen azoknak, akiknek családjuk van.

A CURRENT HISTORY

egy évfolyama valóságos könyvtár. A folyóirat rendes ára egy évre 4 DOLLÁR, a Dongóé pedig 3 dollár. Aki együttesen rendel meg a két lapot, az csak

Hat Dollárt

FIZET A KÉT LAPÉRT EGY EGÉSZ ESZTENDŐRE.

Akik igyekeznek a megrendeléssel, azok ráadásul két gyönyörű térképet is kapnak. Az egyik térkép a mai Európát ábrázolja, a másik a nyugati frontot 1914-től 1918-ig. A térképeken minden fel van tüntetve a legkisebb részletig.

A térképek semmiféle pénzért nem eladók, csakis előfizetők kaphatják meg azokat.

Küldje be a 6 dollárt erre a címre:

DONGÓ

1060-25th STREET, DETROIT, MICH.

A VÁSÁRHELYI ASSZONY

Irta: MIKSZÁTH KÁLMÁN

A VÁLASZTÁSOK előtt történt meg ez a dolog, — amit különben felesleges is elmondani, mert az olvasó kitalálhatja magától is, hogy nem történtetett a választások után. A "lélektani motivumot" nélkülözné ez esetben történetünk, amit pedig nem nélkülözhet, mert szóról szóra megtörtént dolog.

Igenis, azokban az időkben esett, mikor még folyt a bor a választók gégején s folyt az édes szó a jelöltek ajkain, mikor még Emmer Kornél peckesebben járt s mikor még számtalan libával több liba volt Magyarországon, mikor még Szende Béla magyar nadrágot viselt s Kemény miniszter a ferencvárosi burgerekhez járt vizitekre.

Hát ezekben az időkben történt, hogy Hódmező-Vásárhely volt képviselőjéhez beállított egy mesteremberféle öregasszony.

— Jó reggelt kívánok nagyságos uram. Hogy mint szolgált az éjjeli nyugodalma? Ejnye, de friss színben van nagyságod, hála legyen érte az Urnak...

A "nagyságos demokrata" bámészan nézte a magyaros arcu asszonyt. Látott már százat, tán ezret is ilyenformát, de hogy ezt az egyet látta volna valaha, nem emlékezett rá.

— Ejnye, talán bizony nem is ösmerlekem nagyságos uram? Nem-e? Ugy-e nem? Oh, oh! Hát én vagyok a Tóth Máténé Hódmező-Vásárhelyről. Ejnye, ejnye galambom, nagyságos uram, hát nem is tudja, hogy az uram szokta a zászlóját hordani?... Hogy feledkezhetett meg rólunk annyira? Dehogy, dehogy is... Már hogy is ne emlékeznék, ott a templommal átellenben lakunk, abban a sárga kőházban... eperfa van a házunk előtt... No, ugy-e, ugy-e...

A jelölt ur mit tegyen, ráhagyja, hogy emlékezik. Sőt talán képzeli is, hiszi is, hogy emlékezik.

— Csizmadia az uram. A jómódu Tóth Máté. Nagy kortese nagyságodnak. Haragusznak is rá sokan e miatt... De csak hadd verje ki őket az irigység szeplője, nagyságos uram...

— Foglaljon helyet, kedves Tóthné asszonyom. Miben szolgálhatok kegyelmednek?

— Hát egy kis bajunk esett, kérem alássan. Eljöttem az urammal. Mikor már összevettük a sok bőrt s haza készültünk, az uram elcsuszott a lóvasuton, kifecamította a lábát, hát már négy nap a vagyunk tovább, mint ahogy számítottuk a költséget... Azért jöttem be én galambom, nagyságos uram, hogy vagy harminc forintocskát kérjek kölcsön, míg haza érünk. Azon nyomban tesszük postára.

— Tudom, kedves Tóthné asszonyom. Szívesen teszem. Aztán nem olyan nagyon sietős.

Elment Tóthné asszonyom a harminc forinttal s alighogy betette maga után az ajtót, benyitott a vásárhelyi polgármester, A. K. uram.

— Akár csak Vásárhelyen vo'nék. Egyitek megy, a másik jön — mondja mosolygva a képviselő.

— Ki volt itt tőlünk?

— Az az asszony, akivel a lépcsőn találkozhattál.

— Az? Nem ösmerem. Sohasem láttam.

— Már hogyne ösmernéd? Tóth Máténé Csizmadia a férje. A templommal szemben lakik.

— No ott ugyan nem lakik. Tóth Máté csizmadia nincs is Vásárhelyen.

— Tyü! Akkor hát engem meglopott az az asszony harminc forintig.

— Jegyezd a "Választási költségek" című rubrikába.

Oda is jegyezte az érdemes képviselő. Hanem nagy szerencséje volt ebben a szerencsétlenségben, hogy harmadnapra, amint a Kerepesi-uton sétál, egyszer csak megpillantja Tóth Máténét.

— Tóth Máténé! Álljon csak meg egy szóra.

Az asszony elsápadt és reszketni kezdett.

— Könyörüljön rajtam, nagyságos uram!

A kényszerűség, a nyomor...

— Jól van, jól... megbocsátok egy föltétel alatt. Sőt még kapni fog tőlem tíz forintot.

— Mit kell cselekednem, kezét-lábát csókolom?

— Lakik itt a Vas-utcában egy N. nevezetű képviselő. Erdélyből való. Rettenetesen fősvény ember... ha azt is lefőzi úgy, mint engem harminc forint erejéig... akkor én tőlem meg van még a tíz forint jutalma.

— Megpróbálom a nagyságod kedvéért, isten nevében.

Meg is próbálta.

Aznap este N. F. azzal a panaszzal ült le a tarokkhoz a klubban, hogy mennyi mindenféle kiadása van az embernek... Ma is ötven forintot kellett kölcsönözni egy kerületbeli asszonynak.

— No, de — mondá — az ilyesmi mindig hasznos befektetés. A jó emberek pontosan megküldik... s a szivesség jó ize a szájukban marad.

— Persze, persze... — szólt a vásárhelyi követ hamis szemhunyorgatással. — Az okos ember sok bolondot tesz meg a választói kedvéért.

Másnap reggel Tóth Máténé megjelent a tíz forint jutalomért.

— Itt van öt forint — mondá a tréfás öreg ur — a többiért pörölgjön be.

S ezzel felöltö kabátját s hihetőleg valami pártgyűlésre ment dörgedelmes dikciót tartani a rendőrség, a korrupció és mindenféle társadalmi botrányok és kinövések ellen — amiket a Tisza-ára meghonosított és terjedni enged.

Mit irnak az előfizetők?

Mellékelve küldöm a 3 beteget és fogadja őszinte gratulációm a 25 éves "jubald" alkalmából. Kivánok további erőt és kitartást, hogy több olyan francia nótára taníthassa meg a Dongó olvasóit, mint amilyen a 16-ik számban megjelent. Bizonyára jóízű mosolylyal hallgatná az öreg Dongó, mikor a tót szomszédoknak dalolom azt a bányában.

Avella, Pa.

Balogh Mihály.

Küldök 3 beteget, amit Bán János székely atyánkfia bizott reám azzal a kívánsággal, hogy az öreg Dongó 25 éves amerikkassága alkalmával sok székely góbé kövesse a jó példát, hogy így az öreg Dongónak is, meg a Samu gyerekeknek és az összes Dongóknak boldogabb legyen a következő 25 év.

St. Paul, Minn. Alexander István.

Földikém

NE ÉLJE FÖL A MEGTAKARITOTT PÉNZÉT amíg a munka megindulását várja, hanem

VEGYEN FARMOT

és legyen a maga gazdája. A farmer előtt nem csukják be a kaput, annak mindég van munkája és függetlenül élhet.

Cleveland környékén több jó farm van eladó, jöjjön és válasszon ki egyet magának. Itt jó utak vannak és közel a nagy városokhoz, úgy mint Akron, Lorain, Painesville, Ashtabula, Youngstown, Niles, Warren stb. ezek mind ipar városok, ahol jó piacok vannak.

Keressen fel vagy írjon:

Holló

farm irodája
8926 Buckeye Road, Cleveland O.

A SZAMÁR

A BÉNYEI plebános vénségében gyermekké lett. Káplánjaival sokat évelődött. G. fiatal áldozár lett hozzá káplánnak küldve. Ez sokat hallott a plebános szeszélyeiről, miktől hogy szabaduljon, elhatározta, miszerint alaposan megfélemlítve az együgyü öreget, elejét veszi minden évelődésnek.

Megérkezése után egyik este vacsora után beszélgettek. G. káplán egyszer csak így szól:

— Urambátyám, mit mond ahhoz, hogy én a maga Jancsi kocsisát számárrá fogom változtatni?

— Jézus Mária! szól elszörnyűködve az öreg ur, aztán megtudná azt uramöcsém tenni?

— De meg ám, még pedig holnap estére mindjárt, válaszolá a káplán. Ezzel elváltak.

Másnap reggel a káplán Jancsi kocsis markába nyomott egy ezüst-huszaszt, s betanította, mit, hogyan kell tennie. Ugyancsak egy ezüst-huszas kíséretében instruíta a bérest is. Azután leballagott a birkás számadóhoz s megkérte, hogy esti harangszókor engedje át egy félórára a számárát.

Eljövén az est, a béres lement a majorba, s a mint megkondult a harang, elindult a számárral a plebániára. Jancsi kocsis is az udvaron járt kelt. A káplán mikor észrevette a béres hazajöttét, belépett a plebánoshoz.

— Urambátyám, szólt, a mit tegnap megigérttem, ma megteszem.

Olvasott egy kis ideig, azután ajtót nyitva, kikiáltott:

— Jancsi, gyere be!

A belépő Jancsit az öreg ur összevissza nézte. Ezután a káplán kiküldötte s ismét olvasott. Nem sokára kikiáltott:

— Vezessék be a Jancsit!

A béres beállított a számárral.

— Jézus Mária! kiáltott fel a plebános. Ugy-e, mindig mondtam, hogy jól viseld magadat, de hiába volt; most a káplán ur számárrá változtatott.

Körüljárva csak sopánkodott az öreg ur. Végre elébe állott a számárral, mondván:

— Jancsi, szólj hát! Jancsi te vagy?

Mivel nem szólt a számár, végre az üstökét rázta:

— Szólj már hát Jancsi, te vagy? A számár szólás helyett csak az üstökét iparkodott kiszabadítani. Hosszas jajgatás után végre káplánjához fordult:

— Uramöcsém, per amorem Dei! Hát a Jancsi most már mindig számár marad?

— Dehogy is marad, majd visszaváltoztatom mindjárt! vigasztalta a megrémült öreget a furfangos káplán.

Ekkor a számarat kivezettette. Könyvét elővéve, mormogni kezdett, mire a béres a majorba ment a számárral. Végre kikiált a káplán:

— Jencsi gyere be!

Jancsi beállított.

— Hála Istennek, csakhogy számár nem maradtál! kiáltott fel az öreg ur. Mért nem szóltál? mennyit biztatlak, ohgy csak beszélj!

— Elhiszem ám, szólalt meg Jancsi; de mint számár nem tudtam szólni. Hát nem látta plebános ur, hogyan erőlködtem?

G. káplánját igen megbecsülte az öreg ur; egy rossz szóval se merte illetni, mert attól félt, hogy őt is Jancsi sorsára juttatja.

Jóralaló magyarok

Bazsó András Cleveland, Papp Ferenc Trenton, Tóth Pál Passaic, Szécskay György Pittsburgh, Keczán Sándorné Columbus, Fodor R. D. Milwaukee, Kovách János St. Clairsville, Fodor R. D. Milwaukee, Duka György E. Chicago, Sáros M. J. Duquesne, Papp Ferenc Trenton, Gyarmati Lajos New Brunswick, Horváth Gyula Cleveland, Juhász J. János Youngstown, Naményi J. K. E. Chicago, Horváth József Phillipsburg, Naményi B. L. Buffalo.

A fenti jóralaló magyarok szereztek előfizetők az öreg Dongó 25 éves házassági évfordulója alkalmából. Szomorú idöket élünk, de azért legalább is tiszszér annyi jóralaló magyar jelentkezhett volna.

W. H. SCHWARTZ Első magyar ügyvéd és hitelközjegyző
Ohio államban, 512 Society for Savings épületében, Cleveland, O.
Telefon: Cuhahoga central 3350—R. Bell Main 5720.

THE PEOPLES STATE BANK

MEMBER FEDERAL RESERVE BANK

A FEDERAL RESERVE BANK TAGJA.

Alaptöke, fölösleg és elosztatlan haszon \$14,000,000.

PÉNZT ELFOGAD BETÉTRE ÉS CHECK-SZÁMLÁRA.

Pénzküldés idegen országokba.

Delray-i fiók:

7870 WEST JEFFERSON AVENUE, DETROIT, MICH.

Takarékoskodjon vagy szolgáljon. Melyiket teszi ön? Ha mostan nem takarékoskodik, mindig szolgálni fog, mert soha sem fogja tudni megragadni a kínálkozó alkalmakat.

Kezdje meg a takarékoskodást most. A PEOPLES STATE BANK 22 fiókot tart fenn üzletfeleinek kényelmére.

TALÁNY

MI EZ?

DE **N** **te te te**
MI **Sze**

A megfejtés díja: egy szép könyv.
A megfejtés beküldésének határideje: 1921 november 18.
Az október elseji számban közölt talány megfejtése:

CSONKA ORSZÁG, CSONKA LÉLEK.

Helyes megfejtést küldtek be a következők: Bermann Rózsika, Pala Julia, Liszák Andrásné, ifj. Szuhay Dániel, Balogh Károly, Nagy János, Mrs. S. Bornyász, Simkó János.

A jutalmul kitűzött könyvet Bermann Rózsika nyerte meg.

Közigazgatás

A főszolgabíróhoz beállit az ügyefogyott ember. Valami kérése volt és azt akarta megtámogatni egy malac-nagyságu szép, élő potykával. A főszolgabíró (ma már küönben országos nevű ember) mosolygott a naiv léleknek, de nem akarta megbántani:

— Tudja mit, bácsi? Maga megkapja az írást hal nélkül is. Nekem a maga hala ingyen nem kell, de ha már eddig fáradt vele, megveszem becsületes áron. (Megnézi a potykát.) No, megér 4 koronát.

Az atyafi megbántódik:

— De már kérem alássan, ha pénzre jár a dolog, hat koronán alul nem adom még a római pápának sem.

FÖLDIKÉM!

Hát csakugyan azt hiszed, hogy levegőből is megélhet a Dongó?!

DR. L. H. HERBERT

volt ezredorvos

2225 W. JEFFERSON AVENUE
Detroit, Mich.

DR. FARKAS GÉZA

5000 DOLLAR BIZTOSÍTÉK
AZ ALLAMNÁL

és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi Magyarországi és itteni peres ügyek gyors tanács és hűjőgy.

FORDULJON HOZZAM BIZALOMMAL.
1958 Genesee Street Toledo, Ohio

Amerika szívéhez!

Az írom már meglazul, az agyvelő kifárad, de a szív még mindig dobog.

E dobogó szívünkkel fordulunk Amerika nagy szívéhez, vérbeli testvéreinkéhez és minden amerikai szívhöz!

Fordulunk segélykiáltással mindenkihez a világon, akinek szíve mellett megértő lelke van. Hazánk a borzalmas csapások egész sorozatától kifosztva, régi területének egyharmadára csonkítva, vergődik a legkegyetlenebb helyzetben. Társadalmát a sebesültek láza gyötri. Mi, akik a beteg gyermekek gondját vállaltuk, siralmas helyzetben, kimerült erővel állunk szent feladatunk előtt és hogy tovább dolgozhassunk, minden jó ember segítségére rászorulunk.

A letűnt korok vandallizmusa kibosztította nagyvesszerűen berendezett s felszerelt két szanatóriumunkat. Harmadik, a fővárosban tervezett nagy gyermekkorházunk felépítését a háború lehetetlenné tette. Hogy intézményeinket fenttarthassuk s a budapesti rózsadombi telkünkön tervezett gyermekszanatóriumunkat megépíthessük, még nagyobb áldozatokra kell vállalkoznunk. Ezért indultunk a tengerentúlra is, megkoptatni Amerika jó szívét!

Aki valaha állott vigasztalanul beteg gyermeke ágya mellett szánja meg a mi kicsinyeinket! Akinek gyermeke én, egészséges, Isten iránt való hálából gondoljon a mieinkre, akik egészségéért imádkoznak! Akinek nincsen gyermeke, vegye el adománvával azok válláról a gondot, akiknek osztályrészül csak a bánat jutott, mert nincsen merhatóbb dolog a világon, mint istápolni a beteg, az elhagyott, a mások könyörületére szoruló gyermekeket.

A gyermek hálával, a jöttét önrzete lelki békével, Isten szeretettel fizet.

A gyűjtési akció állami ellenőrzés alatt áll.

A gyűjtött pénzek felhasználásáról az Országos Gyermekszanatórium Egyesület Kormányzótanácsa intézkedik, amelynben minden illetékes minisztérium képviselve van.

Az alulírottak személye garanciát nyújt arra, hogy felekezeti különbség nélkül minden beteg gyermek élvezni fogja az akció áldásait. Az e célra juttatott összegek hivatalosan nyugtáztatnak.

RAKOSI JENŐ,

főrendiházi tag, kormányzó elnök.

GRÓF APPONYI ALBERT,

v. b. t. t., v. miniszter.

Dr. hennyey HENNYEY VILMOS,

h. államtitkár.

Dr. LICHTENBERG KORNÉL,

egyetemi tanár, az Orvos bizottság elnöke.

Dr. BÓKAY JÁNOS,

udvari tanácsos, egyetemi tanár, az egyetemi gyermek klinika igazgatója.

Dr. FODOR OSZKAR,

kir. tanácsos, főigazgató.

Az adományokat kérjük KISS EMIL bankhoz 133 Second Ave., New York, beküldeni.

MAGYAR TESTVÉR!

Akar egy jó magyar betegsegélyző egyletnek tagja lenni?

Ha igen, úgy itt az alkalom most, midőn minden magyar 16 éves kortól 40 éves korig TELJESEN DIJTALANUL LEHET TAGJA A RÁKÓCZI EGYLETNEK.

Irjon még ma.

RÁKÓCZI EGYLET

624 Bostwick Ave., Bridgeport, Conn.

A DONGÓ POSTÁJA

V. J. Köszönet a szives jókívánásért, de már azt csak nem kívánja, hogy még 100 éves korában is ujságos legyen az öreg Dongó?

H. O. Muffol Miska gondjaira bízunk.

K. S. Annak rendje-módja szerint kicifrázzuk.

D. I. A betegekért is meg a jókívánásért is köszönet.

E. K. A históriák jóizűek és kidöngödnak. Nem akadna ott egy pár beteg?

B. J. Faragunk belőle valamit.

R. D. Köszönjük, de verseket ritkán közlünk; küldje be azokat valamelyik napilapnak.

D. G. Köszönet a betegekért, a tréfákat kidöngjük.

L. I. Hát hiszen busulni ugyan eleget busul a magyar, de azért csak nem fizet.

P. S. Lesz belőle valami. Hát beteg nem kerülnek arrafelé?!

V. J. Muffol elhuzza a nótájukat.

Több dolgról máskor szönlünk.

Felszólítás

Felszólítjuk mindazokat, akik a Dongónak pénzt szedtek föl, hogy sziveskedjenek beküldeni az összegeket, mert nekünk is szükségünk van a pénzre. Akik nem értenek a szép szóról, azoknak neveit majd kidöngjük, mert az már mégse járja, hogy az ujságok pénzét állandóan elvigyék egyesek. Ez a felszólítás szól mindazoknak, akik úgy hallgatnak, akárcsak "dinnye a füben."

GEGUS TESTVÉREK

EGYEDÜLI MAGYAR
VASKERESKEDÉSE DETROITBAN

A legfinomabb festékek, szerszámok és mindenféle házi szükségleti cikkek legjobb beszerzési forrása.

Hazai kaszák, kapák és ásók kaphatók.

8130 WEST JEFFERSON AVENUE.

TELEFON: CEDAR 1184

DONGÓ-NAPTÁR

Az általános nagy pártolásra való tekintettel

NAPTÁR-SZÁMOT

AD KI JANUÁR ELSEJÉN A

D O N G Ó

A NAPTÁR-SZÁMOT CSAKIS AZOK KAPHATJÁK
MEG, AKIKNEK RENDBEN VAN AZ
ELŐFIZETÉSÜK.

A jóra való magyar üzletembereket fölkérjük, hogy
támogassák hirdetésekkel a

Dongó-Naptárt